

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΜΑΪΟΥ 2026

Ἀποδίδεται ἡ τῆς Ἀναλήψεως ἑορτή.

† Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως (1453).]

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι. -Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

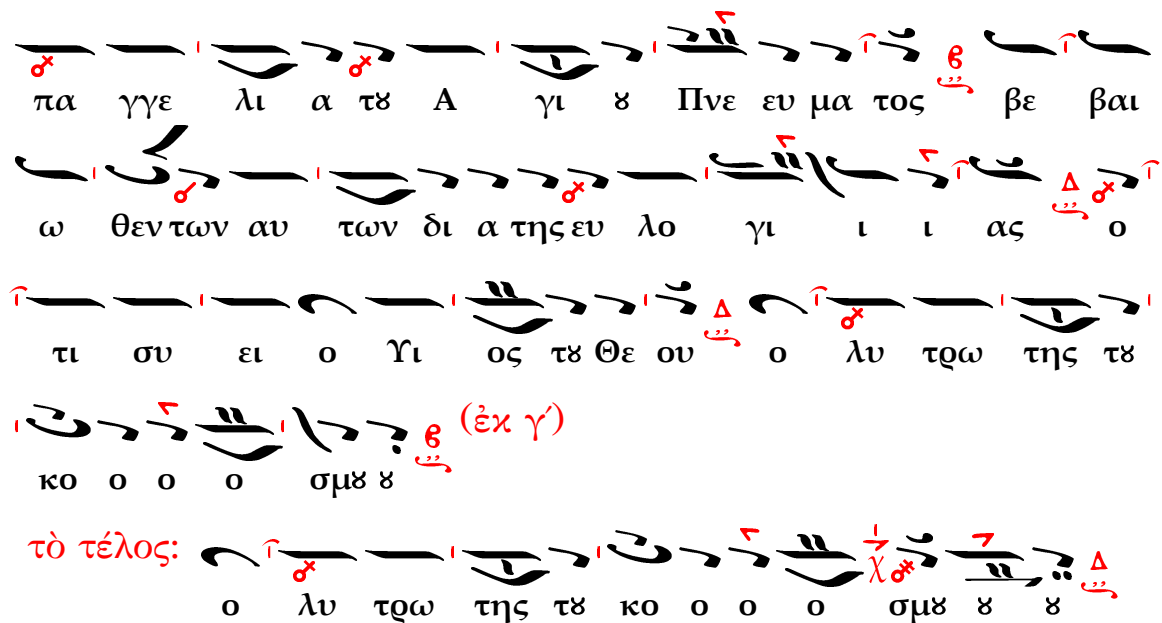
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι. -Θ

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων $\frac{6}{2}$ χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας $\frac{6}{2}$ τη ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

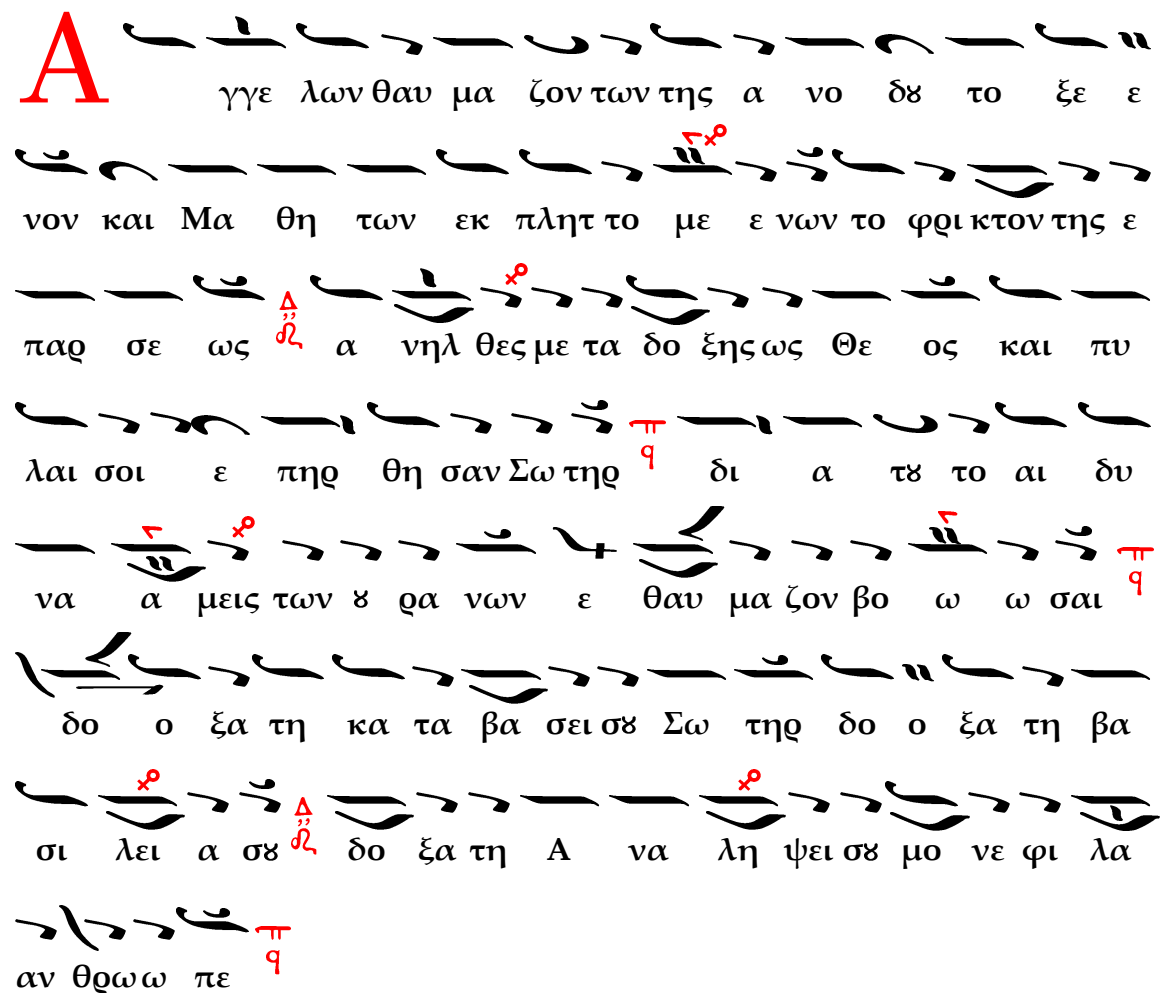
* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϝ

Ο προ αι ω νι ο ος Θε ος και α α ναρχος
ην περ α νει ληφε ε φυ σιν ανθρω ω πει ον θε ο
ποι η σας μυ στι κως ση με ρον α νε λη φθη Α
γγε λοι προ τρε χον τε ες Α πο στο λους ε δει ει κνυ ον
τς τον πο ρευ ο με ε νον εις ϝ ρα νς με τα δο ο
ξης πολλης αυ τω δε προ σκυ νη σαν τες ε λε γον
δο ξα Θε ω τω α να λη φθε ντι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου πλ. α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ'
καὶ ὁ τοῦ ἤχου δ' εἰς Ϛ' [ἄνευ στίχων].
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος πλ. α' — Κε Ϛ

ὥδὴ α'
Τ^{Πα} ω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ ση λα
ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι και Φα
ρα ω παν στρα τι α κα τα πον τη σαν τι αυ τω
μο νω α σω μεν ο ο τι δε δο ξα α σται

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}

Α ^{Πα} σω μεν πα α ντες λα οι ^{u q} τω ε πι ω μων

Χε ρθ βιμ ^{u q} α να λη φθε ντι ^Δ με τα δο ο ξης Χρι

στω ^{u q} και συγ κα θη σαν τι η μας εν δε ξι α τθ

Πα τρος ^Δ ω δην ε πι νι κι ον ο ο τι δε δο ξα

α σται ^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}

Τ ^{Πα} ον με σι ι την Θε ου ^{u q} και αν θρω πων Χρι στον ^{u q}

χο ροι Α γγε λων ^Δ θε α σα με νοι ^{u q} με τα σα ρ κος

εν υ ψιστοις ε ξε πληττον το ^Δ συμ φω νως δε α

νε μελπον υμ νον ε πι νι κι ι ον ^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}

Τ ^{Πα} ω ο φθε ε ντι Θε ω ^{u q} ε πι τθ ο ρθς Σι

να ^{u q} και νο μον δο ντι ^Δ τω θε ο ο πτη Μω ση ^{u q} των

Ε λαι ων εκ τθ ο ρθς α να λη φθεν τισα ρ κι ^Δ αυ

τω παντες α σωμεν ο ο τι δε δο ξα α σται ^{u q}

Θεοτοκίον.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Α χα ντε Μη η τηρ Θε ου τον σαρ κω θεν τα
εκ σου και εκ των κολ πων του γεν νη το ρος
εκ φοι τη σαν τα Θε ον α παυ στως πρε σβευ ε
εκ πα σης πε ρι στα σε ως σω ωσαι υς ε πλα α
σεν

Κανὼν τοῦ Ἦχου δ'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τῇ ἡ καὶ θ' Ὡδῇ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὥφθης τοῖς ἔνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλῃ ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλον Δαυΐδ ὁ θεόπνευστος· Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἡχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Δόξα.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλῃ, πρὸς τὰ ἐπουράνια· δόξα τῇ δόξῃ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὃν περ οὐ κατέλιπε, κἂν σάρκα εἴληφε.

Ἦχος π̣ ϛ̣ Κε ϝ

ὠδὴ γ'

Δ ^{Πα ϝ} υ ^μ να ^{ϛ̣} μεις ^{ϛ̣} ταυ ^{ϛ̣} ρα ^{ϛ̣} σα ^{ϛ̣} Χρι ^{ϛ̣} στε ^{ϛ̣} στε ^{ϛ̣} ρε ^{ϛ̣} ω ^{ϛ̣} σον

^{Δ ϛ̣} μ8 ^{ϛ̣} την ^{ϛ̣} δι ^{ϛ̣} α ^{ϛ̣} νοι ^{ϛ̣} αν ^{ϛ̣} εις ^{ϛ̣} το ^{ϛ̣} υ ^{ϛ̣} μνειν ^{ϛ̣} και ^{ϛ̣} δο ^{ϛ̣} ξα ^{ϛ̣} ζειν

^{ϛ̣} σα ^{ϛ̣} την ^{ϛ̣} σω ^{ϛ̣} τη ^{ϛ̣} ρι ^{ϛ̣} ον ^{ϛ̣} Α ^{ϛ̣} να ^{ϛ̣} λη ^{ϛ̣} ψιν

Δ ο ^{ϛ̣} ξα ^{ϛ̣} σοι ^{ϛ̣} ο ^{ϛ̣} Θε ^{ϛ̣} ο ^{ϛ̣} ος ^{ϛ̣} η ^{ϛ̣} μων ^{ϛ̣} δο ^{ϛ̣} ξα ^{ϛ̣} σοι

Α ^{Πα ϝ} νε ^μ πτη ^{ϛ̣} ης ^{ϛ̣} ζω ^{ϛ̣} ο ^{ϛ̣} δο ^{ϛ̣} τα ^{ϛ̣} Χρι ^{ϛ̣} στε ^{ϛ̣} προς ^{ϛ̣} τον ^{ϛ̣} Πα ^{ϛ̣} τε

^{Δ ϛ̣} ρα ^{ϛ̣} και ^{ϛ̣} α ^{ϛ̣} νυ ^{ϛ̣} ψω ^{ϛ̣} σας ^{ϛ̣} η ^{ϛ̣} μων ^{ϛ̣} το ^{ϛ̣} γε ^{ϛ̣} νος ^{ϛ̣} φι ^{ϛ̣} λαν ^{ϛ̣} θρω

^{ϛ̣} πε ^{ϛ̣} τη ^{ϛ̣} α ^{ϛ̣} φα ^{ϛ̣} τω ^{ϛ̣} ευ ^{ϛ̣} σπλα ^{ϛ̣} γχνι ^{ϛ̣} α ^{ϛ̣} σου

Δ ο ^{ϛ̣} ξα ^{ϛ̣} σοι ^{ϛ̣} ο ^{ϛ̣} Θε ^{ϛ̣} ο ^{ϛ̣} ος ^{ϛ̣} η ^{ϛ̣} μων ^{ϛ̣} δο ^{ϛ̣} ξα ^{ϛ̣} σοι

Α ^{Πα ϝ} ι ^μ τα ^{ϛ̣} ξει ^{ϛ̣} εις ^{ϛ̣} των ^{ϛ̣} Α ^{ϛ̣} γγε ^{ϛ̣} λων ^{ϛ̣} Σω ^{ϛ̣} τηρ ^{ϛ̣} βρο ^{ϛ̣} τει ^{ϛ̣} αν ^{ϛ̣} φυ

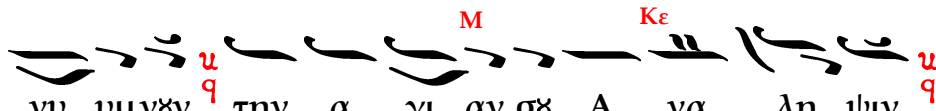
^{Δ ϛ̣} σιν ^{ϛ̣} θε ^{ϛ̣} α ^{ϛ̣} σα ^{ϛ̣} με ^{ϛ̣} ναι ^{ϛ̣} συν ^{ϛ̣} α ^{ϛ̣} νι ^{ϛ̣} ου ^{ϛ̣} σαν ^{ϛ̣} σοι ^{ϛ̣} α

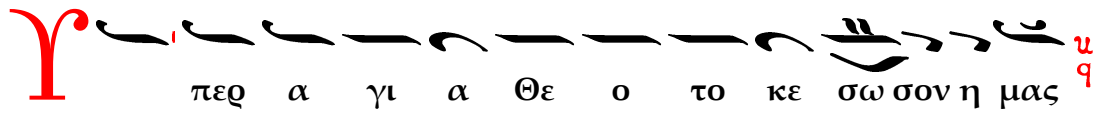
^{ϛ̣} πα ^{ϛ̣} αυ ^{ϛ̣} σω ^{ϛ̣} ς ^{ϛ̣} εκ ^{ϛ̣} πλη ^{ϛ̣} τω ^{ϛ̣} με ^{ϛ̣} ναι ^{ϛ̣} α ^{ϛ̣} νυ ^{ϛ̣} μν ^{ϛ̣} εν ^{ϛ̣} σε

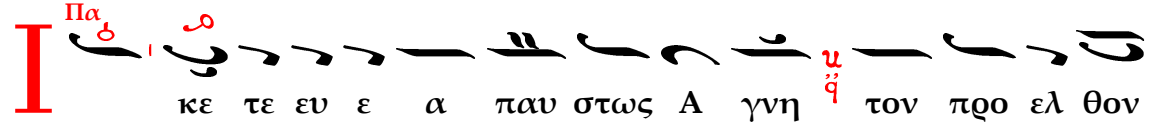
Δ ο ^{ϛ̣} ξα ^{ϛ̣} σοι ^{ϛ̣} ο ^{ϛ̣} Θε ^{ϛ̣} ο ^{ϛ̣} ος ^{ϛ̣} η ^{ϛ̣} μων ^{ϛ̣} δο ^{ϛ̣} ξα ^{ϛ̣} σοι

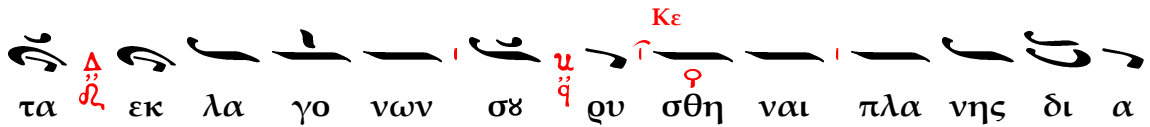
Ε ^{Πα ϝ} ξι ^μ στα ^{ϛ̣} αν ^{ϛ̣} το ^{ϛ̣} Α ^{ϛ̣} γγε ^{ϛ̣} λων ^{ϛ̣} χο ^{ϛ̣} ροι ^{ϛ̣} Χρι ^{ϛ̣} στε ^{ϛ̣} ο ^{ϛ̣} ρων

^{Δ ϛ̣} τες ^{ϛ̣} με ^{ϛ̣} τα ^{ϛ̣} σω ^{ϛ̣} μα ^{ϛ̣} τος ^{ϛ̣} α ^{ϛ̣} να ^{ϛ̣} λη ^{ϛ̣} φθεν ^{ϛ̣} τα ^{ϛ̣} και ^{ϛ̣} α

 νυ υμνῶν την α γι αν σθ Α να λη ψιν ^{u q}
 Θεοτοκίον.

 περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{u q}

 Πα ^{u q} κε τε ευ ε α παυ στως Α γνη τον προ ελ θον

 τα εκ λα γο νων σθ ρυ σθη ναι πλα νης δι α

 βο ο λσ τς υ μνῶνταςσε Μη τε ρα Θε ου ^{u q}

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γῆϊνον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὄφεως Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος Πατρός, ὑμνοῦντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον αἰὶ ἰκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὥφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρας, τοῦ κρῖναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα, Δικαιοκρίτα Κύριε,

φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε·

* Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὅμματα καὶ νοήματα· πετάσωμεν τὰς ὀψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί, νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὅρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλῃς ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν· ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατὴρ, καὶ στηρίξας αὐτούς· ὁδηγήσας ὡς Υἱοὺς, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς· οὐ χωρίζομαι ὑμῶν· * Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδοσίας τῆς παρθένου. **(†308)**

Στίχ. Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,

Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

Εἵκαδι Θεοδοσίην ἐνάτῃ πέφνε ρεῦμα θαλάσσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης. **(†730)**

Στίχ. Κέρας κριοῦ κτεῖνάν σε Θεοδοσία,

ᾠφθη νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Καρέλλου τοῦ παιδός, Πριμόλου, Φινόδου, Βενούστου, Γισσίνου, Ἀλεξάνδρου, Τρεδεντίου καὶ Ἰοκούνδης, τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας. **(~†253-259)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου. **(†284-305)**

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὀλβιον λέγω,

Ὑπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνὴρ καὶ ἡ τούτου σύζυγος, ξύλοις τὰ ὀστᾶ συντριβέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τοῖς Ἄνδρὸς ὅστοις συγκατεκλάσθης, Γύναι,
Κἀγὼ σὸν ὅστουν, πρὸς τὸν Ἄνδρα φαμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, συγκληθείσης ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ ἔτος τκε΄ (325), καταδικασάσης τὸν Ἄρειον καὶ δογματισάσης τὸ ὁμοούσιον τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Στίχ. Λόγον ὁμοούσιον Πατρὶ ἀνάρχω,
Ἐν Νικαίᾳ ἔφησαν θεῖοι Πατέρες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. (†326)

Στίχ. Σεπτὴν τελευτὴν τὴν Ἀλεξάνδρου σέβω,
Ὅν οἶδα σεπτὸν τῆς Ἀλεξάνδρου Πάπαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱερεμίου τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ ἐκ Δαμασκοῦ.

Στίχ. Ἐν τῇ ἐρήμῳ φεύγων Ἱερεμίας,
Ὡς ἐρημικὸς στρουθὸς Χριστοῦ ἐσκήνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥεστιτούτου, ἐπὶ τῆς Αὐρηλίας ὁδοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀθλήσαντος. (†299)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαξιμίνου, ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†352)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σισινίου, Μαρτυρίου καὶ Ἀλεξάνδρου, τῶν ἐν Τριδέντῳ (Tridentum, Trento) ἐπὶ Ὀνωρίου ἀθλησάντων. (†397)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαξίμου, ἐπισκόπου Βερόνης (Verona) ἐν Ἰταλίᾳ. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Βότου (Votus), Φήλικος καὶ Ἰωάννου, ἐρημιτῶν ἐν τοῖς Πυρηναίοις ὄρεσι. (†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου βασιλέως Ἐθελβέρτου τοῦ β' (Æthelberht II), βασιλέως τῆς ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. (†794)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γεράλδου (Gerald), ἐπισκόπου Μακόνου (Mâcon), τὸ πρῶτον καὶ ἐν τέλει ἐρημίτου ἐν Βροῦ (Brou, Eure-et-Loir) τῆς βορείου Γαλλίας. (†927)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐλρίχου (Ulric), ἀσκήσαντος ἐν τῇ βενεδικτινῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου ἐν Ἀρχεγόνῳ (Einsiedeln) τῆς Ἑλβετίας. (†978)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν δικαίων Ἰωάννου καὶ Μαρίας, τῶν ἐν Οὐστιουγκ τοῦ Βολογκτᾶ ἐν Ῥωσίᾳ. (19' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ὑπομονῆς, τὸ πρῶτον Ἑλένης Αὐγούστης, τῆς Παλαιολογίνης. (†1450)

Στίχ. Στέμμα καταθέσασα ἀνάκτων κάτω,
Στέμμα εἴληφας, Ὑπομονή, ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μάρτυρος Κωνσταντίνου ια΄

Παλαιολόγου, τελευταίου αυτοκράτορος, αναιρεθέντος ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν. (†1453)

Στίχ. Χεῖρ βαρβάρου τέμνει σε ἢ μαιφόνος,
Χεῖρ Κυρίου νέμει σοι ἀξίως στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν τε τῇ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας σεπτῇ καθέδρᾳ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳς ἐν τῇ φρικτῇ τῆς θείας μυσταγωγίας ὥρᾳ, τῇ τοῦ Ῥωμανοῦ πύλῃ καὶ ἔνδον τῶν τειχῶν χώρα τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων Κωνσταντίνου πόλεως, αναιρεθέντων ἀνωνύμων μαρτύρων ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλλων τε καὶ ἀλλοθρήσκων, ἐν τῇ καταθλίπτῳ καὶ σκιερᾷ ἡμέρᾳ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς. (†1453)

Στίχ. Κτείνουσιν ἄπιστοι πληθὺν Μαρτύρων,
πρέσβεις ἀπαύστους δωρούμενοι τῇ Πόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Ἀργέντη, τοῦ ἐκ Χίου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος. (†1465)

Στίχ. Τῶν συκοφαντῶν θῦμα ὦν ὁ Ἀνδρέας,
Ἀνδρικῶς ἐκήρυξε Χριστοῦ τὴν πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Οὐστιουγκ τοῦ Βολογκτᾶ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1494)

Στίχ. Γνοὺς τὸ ἡδύ, Ἰωάννη, Κυρίου,
Πᾶσαν πικρίαν ἐγλύκανας μωρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, ἐπισκόπου Βορχάτς τῆς Σερβίας, ὑπὸ τῶν Τούρκων αναιρεθέντος. (†1549)

Στίχ. Ἐχυσας αἷμα, Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, Ὅν ἔθυσας πολλάκις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νάννου, ἥτοι Ἰωάννου, τοῦ Θεσσαλονικέως, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος, καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1802)

Στίχ. Καὶ Νάννος ὦφθη χαριτωμένος νέος,
Μάρτυς Κυρίου· ὦ ἄκρας εὐδοξίας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, ἐκ Λέσβου ὀρμωμένου καὶ ἐν Ἀμασεΐᾳ τοῦ Πόντου ἐν βαρυτάτῃ εἰρκτῇ μαρτυρικῶς τελειωθέντος. (†1921)

Στίχ. Ὁ Εὐθύμιος ἐν εἰρκτῇ μαρτυρήσας,
Προσετέθη χορείᾳ Μαρτύρων.

Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς

Ψάλλονται μόναι αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

ὠδὴ α'

Θ εἰ ω κα λυ φθεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
ερ ρη το ρευ σε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ι
λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
γνω σιν γε ραι αι ρων εν θε ε οιστοις ασ μα σιν

ὠδὴ γ'

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ
ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ
σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε
ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ
να α στην και Θε ον των γνω σε ων

ὠδὴ δ'

Α ναξ α να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος
Λο γος προελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε

νες σου Πνευματοις αποστολοις νημερτες

εξεπεμψας ως ευεργετησας οδοιδοξατω

κρατεισθε Κυριε

ὥδὴ ε΄

Λυτηριονκαθαρσιναμπλακημαα

των πυριιπνονδεξασθε Πνευματοςδροοσον

ωτεεκναφωτομορφατης Εκκλησιας

νυνεκ Σιωνωνγαρ εξεληηλυθενομοσ

ηγλωσσοπυρσομορφος Πνευματοςχααρις

ὥδὴ ς΄

Ιλασμος ημιν Χριστε καισωτηριιαοΔε

σποτηςελαμψαςεκτης Παρθενωςπρο

φητηνθηροςεκθαλαττιιουστερνωνΙω

νααντηςφθοραςδιαρπαασηςολοντον

Αδαμπαγγενηπεπτωκοοτα

ὥδὴ ζ΄

Συμφωνονεθροησενοργανωνμεελος

σε βειντοχρυ σο τευκτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα
 ρα κλη τδ δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α
 α ζει τδ βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε νης
 α ναρχος ευ λο γη τος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει την φλο ο
 γα ο τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ προς υ
 μνδ σι παι αι δες ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω
 τη η ρα και παν τδρ γον ως ευ ερ γε ε την η δη
 μι ρο γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι
 ις

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς.

Ὦδὴ θ'.

Ἦχος πλ' α' Κε ρ

Σ ε την υ περ νδν και λο γον Μη τε ε ρα Θε
 ς την εν χρο νω τον α χρονον α φρα α στως κυ η σασαν

οι πι στοι οι ο μο φρονωσμε γα λυ νο ο μεν ^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}

Σ ε τον λυ τρω την τδ κο σμχρι στο ον τον Θε

ον οι Α πο στολοι βλε ποντες εν θε ε ως υ ψη μενον

με τα δε ε ρς σκιρ των τες ε με γα λυ υ νον ^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}

Σ ς την θε ω θει σαν σαρ κα ο ρω ων τες Χρι

στε εν τω υ ψει οι Α γγελοι α λλη η λους δι ε νευον

α λη θω ως ς τος ε στιν ο Θε ος η η μων ^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}

Σ ε των α σω μα των τα ξεις Χρι στε ε ο Θε

ος εν νε φει λαις αι ρο μενον ι δς ς σαι ε κραν γαζον

τω της δο ξης Βα σι λει ει πυ λας α ρα α τε ^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^{u q}

Σ ε τον κα τα βαν τα ε ως ε σχα α τδ της

γης και τον αν θρωπον σω σαντα και τη η α να βα σει σς

α νυ ψω ω σαν τα τς τον με γα λυ νο ο μεν ^υ₉
Θεοτοχίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^υ₉

Χ αι ρε Θε ο το κε Μη τηρ Χρι στς ς τς Θε

ς ον ε κυ η σας ση με ρον εκ γη ης α νι πτα με νον

συν Α γγε ε λοις ο ρω σα ε με γα λυ υ νες ^υ₉

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Μεγαλυνάριον.

Ἦχος ¹₉ Βου ¹₉

Α α γγε λοι την α νο δον τς Δε σπο τς ^π₉

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το ^θ₉ πως με τα δο ξης

ε πη ηρ θη ^Δ₉ α πο της γη ης εις τα α α νω ^θ₉

Ω των δω ρε ων ^π₉ των υ περ κα τα λη ψιν ω μν

στη ρι ς φρι κτς ^θ₉ παν των ο δε σπο ζω ων γαρ ^π₉ εκ γης α

παι αι ρων προς τα ς ρα νι α ^θ₉ τοις Μα θη ταις α πε

σται λε ^Δ₉ Πνευ μα το Α α γι ι ον ^Δ₉ το φω τι ι ι

ι σαν ^Δ₉ τς των τη ην δι α νοιαν ^θ₉ και πυ ρι νς

τε λε σανεν χα ρι τι ^θ₉

A α γγε λοι την α νο δον τϷ Δε σπο τϷ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης

ε πη ηρ θη α πο της γη ης εις τα α α νω

Σ τι φει Μαθη των ο Κυ ρι ος ε φη σεν Υ μει εις

κα θι σα τε εις Ι ε ρο σο λυ υ μα κα γω εκ

πε εμ ψω υ μιν Πα ρα κλη τον αλ λον Πα τρι τον συν

θρο νον κα μοι ο μο ο τι ι μον ον ο ρα α α

α τε α να λα αμ βα νο μενον και νε φε λη

φω τος ε πο χϷ μενον

Δόξα.

A α γγε λοι την α νο δον τϷ Δε σπο τϷ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης

ε πη ηρ θη α πο της γη ης εις τα α α νω

H ρ θη εμ φανως η με γα λο πρε πει α α νω

θεν των Ϸ ρανων τϷ σαρκι πτω χευ σα αν τος και συ νε

δρι ι α Πα τρος τε τι μη ται φυ σις η μων η εκ

πτω τος πα νη γυ ρι ι σω ω μεν και συμ φω ω ω
 ω νως παν τες α α λα λα ξω μεν και κρο τη σω
 μεν χει ρας γη θο με νοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Α α γγε λοι την α νο δον τδ Δε σπο τδ
 ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης
 ε πη ηρ θη α πο της γη ης εις τα α α νω

Φ ως το εκ φω τος εκ λαμ ψαν πα να μω με εκ σθ ς
 α νε τει λε και την α μαυ ρο τη η τα της α θε
 ι ι ας πα σαν δι ε λυ σε και τς νυ κτι κα θευ
 δον τας ε φω τα γω ω γη η σε δι α τδ ς ς
 ς το παν τες κα α τα χρε ος σε εις αι ω νας
 α ει μα κα ρι ζο μεν

Καταβασία.

Χ αι ροις α νασ σα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε
 ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη
 τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι

 λι γγι α δε νης α πας σθ τον το ο κοννο ειν ο

 θενσεσυμ φωνωςδο ξα ζο με ε ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Ἑξαποστειλάριον Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι - ς

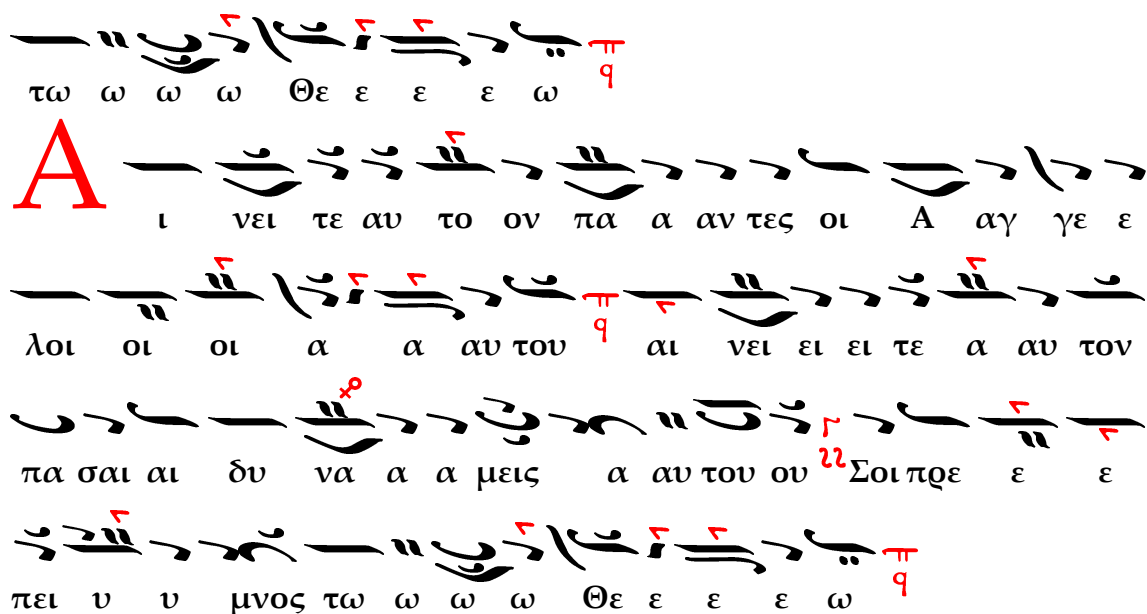
Των Μαθη των ο ρων των Σε α α νε λη η
 φθης Χρι στε προς τον Πα τε ρα συ νε ε δρι α α
 ζων Αγ γε λοι προ τρε χον τε ες ε κρα αυ γα ζον α ρα
 τε πυ υ λας α α ρα τε ο Βα σι λευς γα αρ α
 νη ηλ θε προς την αρ χι φω ω τον δο ο ξα αν
 (ἐκ γ').

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·

Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, ...

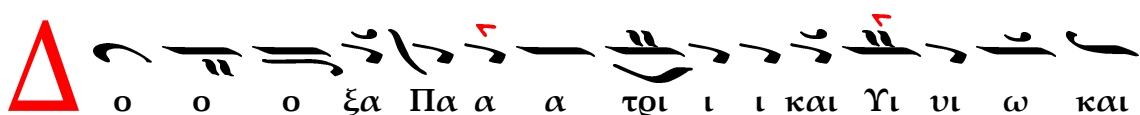
Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· Τίς ἡ θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ μορφῇ ὁ ὁρώμενος· ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρῶντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἑλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἤκουον Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί ἐστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην

Ε τε ε χθης ως αυ το ος η θε ε ε ε
λη η η η σας ε φα α νης ως α αυ τος η η η
βου ου λη η η θης ε παθες σα ρ κι ι ι ι ο θε
ε ο ο ος η η η η μων εκ νε κρω ω ων α α
νε ε ε στης πα τη η σα α ας τον θα α
να α α α τον α νε λη η φθη η ης εν δο ο
ξη ο τα συ υμ παν τα πλη η η ρων και
α πε ε στει λας η η μιν πνε ε ευ μα θει ει
ον του α νυ μνειν και δο ξα ζειν σου τη ην θε
ο ο ο τη η η η τα

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ζοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

δο κι ι α

Υ μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε

δο ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με

γα α λην σθ δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι

ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο

ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς

ποι ειν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μς

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σ ο ις γι νω σκς

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ος ο Θε ε ος Α α α α

 α γι ο ος ι σχυ υ ρος Δ Α γι ο ο ος α θα α

 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

 η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι Θ

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
 μων χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε
 πα γγε λι α τς Α γι υ Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
 τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
 κο ο ο ο σμς υ υ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον 9

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον 9

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί,
καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ἡ 5' ὥδῃ.
Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι - Θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο το κου Σω τε ε ε ρ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο το κου Σω τε ε ε ρ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο το κου Σω τε ε ε ρ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο το κου Σω τε ε ε ρ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου **Σ**ω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς με' (45).

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι
ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. (με' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
δο ξη α να ληφ θης αφ η μων εισ τας ς ρα νας ψαλ
λον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ
Θεὸς Ἰακώβ. (με' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
δο ξη α να ληφ θης αφ η μων εισ τας ς ρα νας ψαλ
λον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ
τῆς γῆς. (με' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
δο ξη α να ληφ θης αφ η μων εισ τας ς ρα νας ψαλ
λον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. 8'. Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειστς ς ρα νς ψαλ
λον τας σοι αλ λη λς ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ήχος δ'. Ψαλμός μστ' (46).

Ήχος Δι - Θ

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν
φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μστ' 2)

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
κο ο ο ο σμ ς

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν. (μστ' 3)

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς

κο ο ο ο σμϛ ϛ

Δ

Στίχ. γ'. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ
θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. (μστ' 9)

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ϛ Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
κο ο ο ο σμϛ ϛ ϛ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

A νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λαγ μω
Κυ ρι ος εν φω ω νη η σα αλπιγος σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο εν δο ξη α να ληφ θης αφ
η μων εις τς ϛ ρα νϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος ♯ Δι. -Θ.

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
κο ο ο ο σμ ς

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Ἦχος ♯ Δι. -Θ.

Τ ην υ περ η μων πλη ρω σας οι κο νο μι ι ι
ι ι ι αν και τα ε πι γης ε νω σας τοις ου
ρα νι ι οις α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο
Θε ος η μων ου δα μο θεν χω ρι ζο ο με νος
αλ λα με νων α δι α στα τος και βο ων τοις α γα
πω σι σε ε γω ει μι μεθ υ μων και ου δεις καθ υ
μω ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας Δ

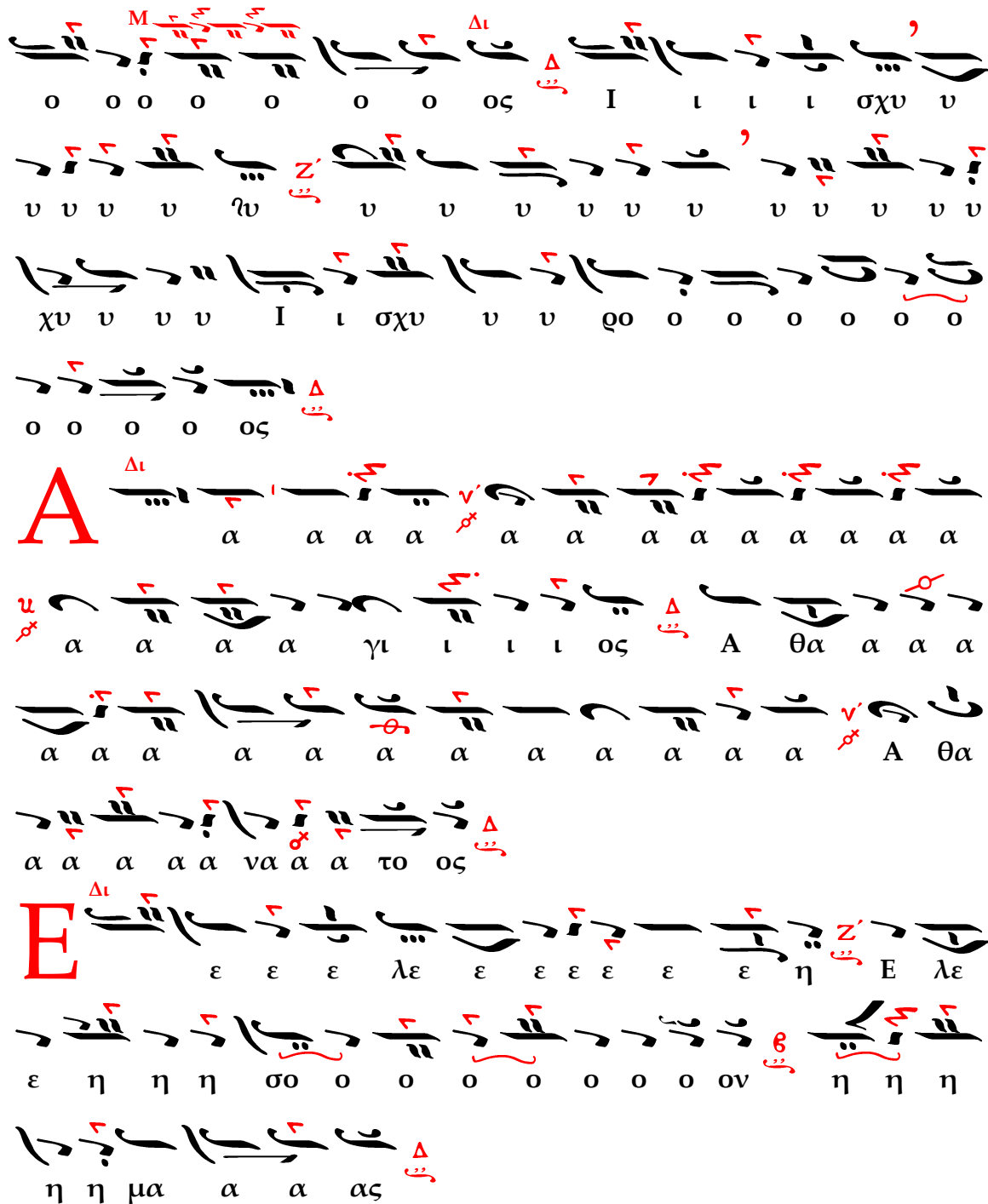
Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος Δ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
 ος Δ

Α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Δ Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς 144).

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠὴ Γα ϕ

Υ ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον η μων και
προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ
τς ο τι α γι ος ε στι

Χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ορ γι ζε σθω
σαν λα οι ο κα θη μενος ε πι των Χε ρς βιμ

σα λευ θη η τω η γη

Υ ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον η μων και
προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ
τς ο τι α γι ος ε στι

Χ Κυ ρι ος εν Σι ων με γας και υ ψη λος ε

στιν ε πι παν τας τς λα ς

Υ ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον η μων και
προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ
τς ο τι α γι ος ε στι ι ι ι

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. κζ' 1-44, κη' 1)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινας ἐτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνης Θεσσαλονικέως, τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρωπῶς τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κἀκεῖ εὐρών ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἦλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία. Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέιθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. Ἄνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθεντο βουλήν ἀναχθῆναι κἀκεῖθεν, εἴ πως δύναιτο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων. Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, ἣν ἄραντες βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος οὕτως ἐφέροντο. Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. Μῆτε δὲ ἡλίου μῆτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ

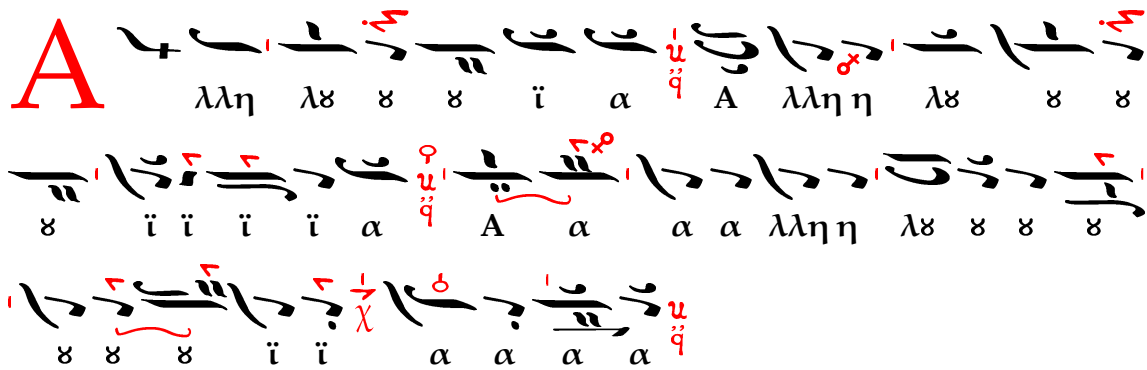
πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἄσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· Ὑπερὶ μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω, λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι. Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. Καὶ βολίσαντες εὗρον ὀργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὗρον ὀργυιᾶς δέκα πέντε· φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ἤρχοντο ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πῶρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· Τεσσαρεσκαίδεκάτῃ σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θοῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσιαι ἐβδομήκοντα ἕξ. Κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἄρτέμωνα τῇ πνεύσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς

δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους καλυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ογ').

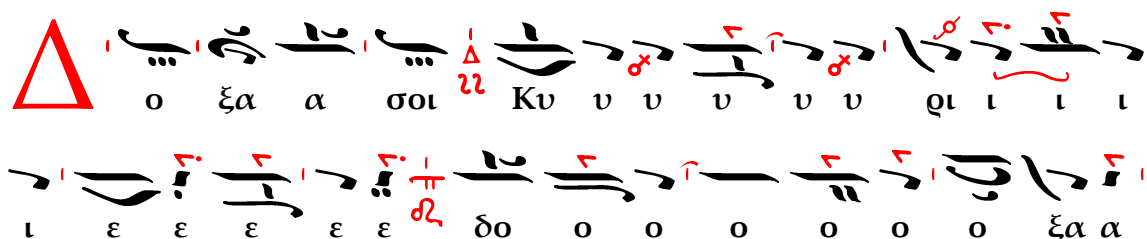
Ἦχος 4 Κε δ

A λλη λ8 8 8 i α A λλη η λ8 8 8
8 i i i i α A α α α λλη η λ8 8 8
8 8 i i i i α
Χ Mνη σθη τι Κυ ρι ε της συ να γω γης σ8 ης
ε κτη σω απ αρ χης ε λυ τρω σω ραβ δον κλη ρο
νο μι ας σ8 ο ρος Σι ων τ8 8 το ο κα τε
σκη η νω σα α ας ε εν α α αυ τω
A λλη λ8 8 8 i α A λλη η λ8 8 8
8 i i i i α A α α α λλη η λ8 8 8
8 8 i i i i α
Χ Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με σω ω

(17' 18-26).

ἤχος ἰὺ Δι σ

$$q - \underset{\underset{u}{\parallel}}{\overset{\overset{q'}{\parallel}}{q}}$$

αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω

Πα
 ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α τρι α α α α α α
 α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α
 γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνοο ο ο ον
 προ σα α α α δο ο ο ο ο ο ο υ μνον προ
 ο ο σα α α α δο ον τε ε ες πα σαν τη ην
 βι ι ο τι κη η η η η η η η η ην α
 πο ο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε
 ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε
 ρι ι μνα α α α α α α α α α α αν
 Ω Πα
 ω ω ω ω ω ω ω ω τον Βα α α σι λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α ^{Πα} των ο ο ο ο ο λωων υ πο
 ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι
Τ αϊς α αγ γε ε λι ι καις ^{Κε} α ο ρα α α
 τω ω ω ω ως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ου ου με
 ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη
 λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{Πα} ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ ^{Κε} υ ρι ε Ε ^{Δι} λε ε ε η η σον
Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Π ^{Πα} α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε
Π ^{Πα} α ρα α σχϝ Κυ υ υ ρι ε
Π ^{Κε} α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε
Π ^{Κε} α ρα α α σχϝ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε ^π
 Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^υ

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ^η

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε ^υ

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σϑ ^υ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχυς μϑ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα ^{Δι}

α α α α μϑ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϑ και ρυ

υ υ υ υ υ υ στης μϑ ^υ

Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ϑ ϑ ϑ σι ι ον ^{Δι}

και ^{Πα} α χω ω ω ω ω ω ρι στον ^υ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους

καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε ^{Κε} ^{Δι} χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οis υ ψι

ςοis ^{Κε} ^{Δι} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

Πα
 νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν
 να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι
 ι ι σοις
 Πα α α μην
 Πα α α α μην
 Πα ε ε υ μν δ δ δ δ δ δ μεν σε
 Ευ λο γ δ μν Κε σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
 Δι θα α α α σου Πα ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Δι Πα Κε
 Σ ε ε ε ε τη η ην υ περ ν δ δ δ δ
 δ δ δ δν και αι αι αι λο ο ο ο
 γο ον μη η τε ε ρα Θε δ δ δ τη
 Κε ην ε εν χρ ο ο ο ο ο ο νω το ον
 α α α α χρ ο ο ο ο νον Πα α α α φρα

Ἐτονίσθη τὸ ἥμισυ παλαιότερον, συνεπληρώθη δὲ χθές, λα΄ Μαΐου , βια΄ .

* * *

Κοινωνιόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

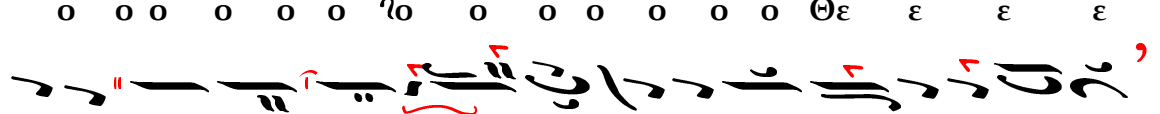
Ἡχος $\frac{L}{\partial \Omega}$ Δι

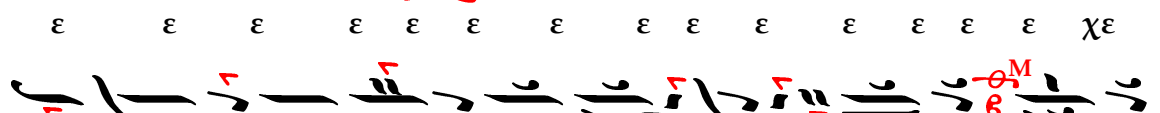
 ε βη η η η η η η η ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε

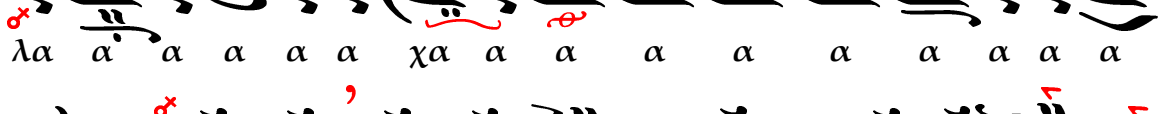
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

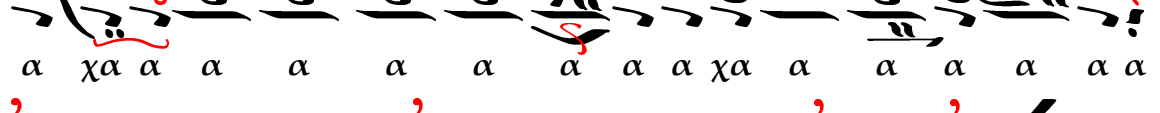
 α νε ε ε βη η ο ο ο Θε ε ε ο ος εν α

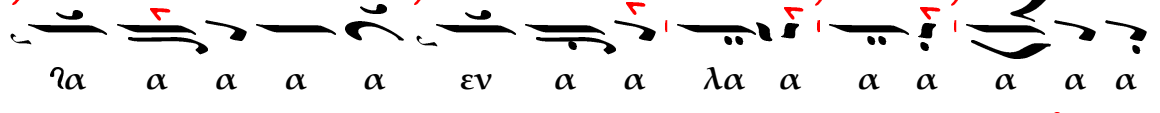
 λα α α α α α χα α α α α α α α α

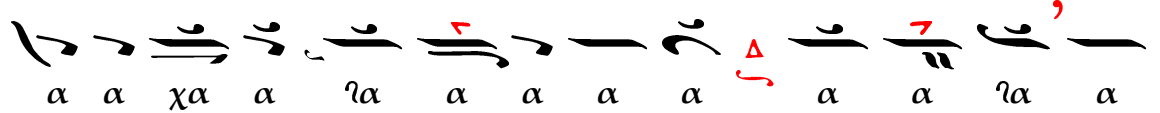
 α χα α α α α α α α χα α α α α α α

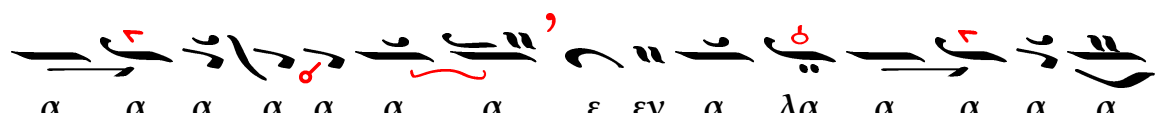
 ηα α α α α εν α α λα α α α α α α

 α α χα α ηα α α α α α α ηα α

 α α α α α α α ε εν α λα α α α α

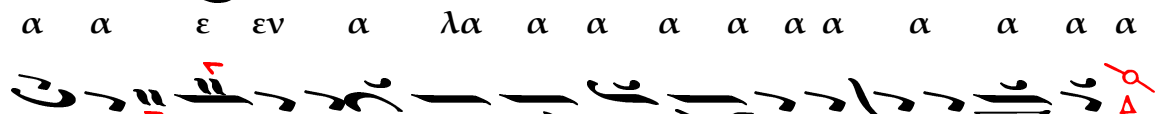
 α α α α α α α α α α α α α α α α

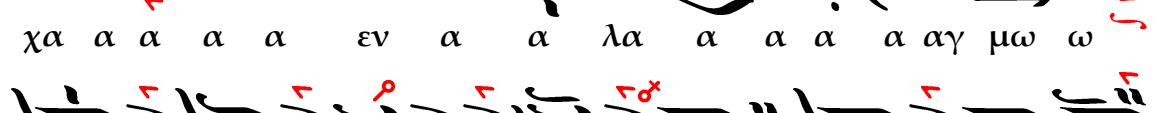
 α α ε εν α λα α α α α α α α α α α

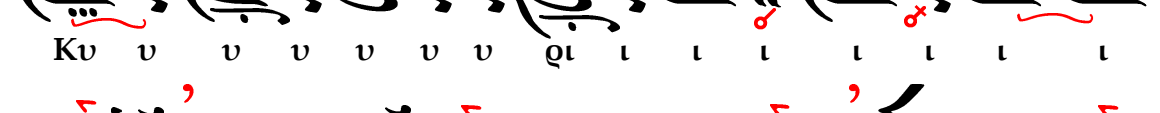
 χα α α α α εν α α λα α α α α αγ μω ω

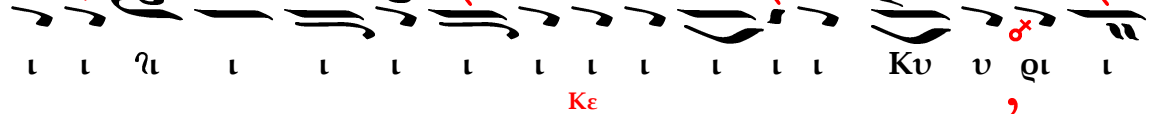
 Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι

 ο ο ο ο ο ο ο ος εν φω νη η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η

σα α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α

α α α α α α χα α σα α α α α α

α εν φω νη η η η σα α α α α α α

α α α α αλ πι ι ι ι ι σαλ πι ιγ

γο ο ο ο ο ο ο ο ος ια α α λιε ε λιε ια ια

α λιε ια α α λιε λιε ια ια λιε ια λιε ε λιε

ια α λιε ια ια α λιε ε λιε ια α λιε ια ια λιε ε

ε λιε ια α ια α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ου

ου ι ι ι α α α α α α α

Μετά την μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η

μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
 πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
 τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
 κο ο ο ο σμ ς ς ς

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι - θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
 Α λλη λς ι̣ α Α λλη λς ι̣ α Α λλη
 λς ι̣ α α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ἦχος Δι-Θ

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δὶς)

Το ο νο μα Κυ ρι 8 ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ8 νυν και ε ως

τ8 αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις·

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *